

גליון הש"ס

הנהגות הנ"א

מוסף רש"י

רבינו חננאל

הא מים. לוקח ומי יחרפנו עוד להעמידה בידו בחייו ולא לאחר מותו. שלקחה והצנים באים להוציא מיד גתכוון להעמיד ממכרו אלא בימי חייו גיחא ליה. מעיקרא : דליקו בהימנוסיה.

ומוחר ותובעו ונותן מעות ללוקח:
גזייה בחובו. לאחר שגולה ומכר לו
ובא לו אלל נגזל ואמר לו הגבה לי
בחושי קרקע שגולתיך: אי איה ליה
ארעא אחריסי. לנגזל שיכול לגבות
בחובו ממנה ואומר ליה בזו שגולתי
איה חזי דא ומה ארעא אחריסי.

שיחייבוהו ז"ל לפרוע ללווקה מעותיו
ועמד במדרו עד שכתבו פסק דין
ונתנו ללווקה על נכסיו של גולן
שבכ"מ שימלאם יחזיק בהן והיינו
תשעים יום לאחר שעמד בדין כדאמר'
בזהגחל [בתמרא] (ב"ק דף קצ"ב): עד
למחרת, וכן.

שְׁמַעְתָּ זֶה קִרְקַע מִשָּׁל גּוֹלָן וְזֶה לְצַדִּיק
וְזֶה מִכְרִיזִין שָׁבַל מִי שְׂרוּשָׁה לִקְנוֹת
קִרְקַע יֵצֵא וְיִקְחָנָה כְּדֹאמְרִי צִעְרִין
(דף כ"א:) שׁוֹם הֵיחֹמֶיךָ שְׁלֵשִׁים יוֹסֵף:

מִקֵּץ הַיָּמִים בְּרַחֲמֵי הַחַיִּים. הַחַיִּים מֵהָאֵל
מִכֵּר רֹאשׁוֹן לִשְׁנֵי כו': סָפָה. הָאֵל
דִּרְבָּ: בְּחַמִּינִי. שְׁאֵמֵר לוֹ אֲנִי סוֹמֵךְ
עֲלֶיךָ שְׁתַּנְתָּה יָדֶיךָ גַּמֵּר וּמִקְנִי.
כִּשְׁלֻקָּהּ מִצְעֵלִים הִרְאִשׁוּנִים: מְלוֹדִים.
כִּשְׁלֻ חַיִּים וְעוֹפֹת וְשֶׁל דְּרִים: דְּבָרֵי
קִיּוּמִי. לִקְמֵן פִּרְךָ מֵאֵל שֶׁנִּרְשָׁה
כו': הָאֵל גִּבְרָא וְהָאֵל שֶׁנִּרְשָׁה.

הרי אדם גדול וכמוהו תשובתו
דקמתי לא אמר כלום ולכשיירש לא
קנה לוקח כיון דההיא שעתא
לאו ידידה הוו נכסי אביו ולא
אמרינן מה מכר לו ראשון לשי
כל זכות שפצא לידו: לא סמכא

דעסיג. לזאגן דאסער מי יימער ש
אדער: אינעם לריכע לפניס. אינעם
פארשין גנאלי דליכע קושיא מעליא
רז יוסף כו': משום כבוד אביו. כו'

בדך לא נמכוון לזה אלא
ל"ד כו': דמים גוּלן. לאחר
וקח: הא מים ליה. ולא
ללא יחרפוהו: אע"ג דמים

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

הא מית ליה ומאן דאמר ניהא ליה דליקום
בהמנותיה בהדי בני נמי ניהא ליה דליקום
בהמנותיה סוף סוף קרו ליה בני לוקח גולנא
אלא איכא בינייהו דמית גולן מאן דאמר
ניהא ליה לאיניש דלא לקריוהו גולן הא מית
ליה למ"ד ניהא ליה דליקום בהמנותיה ה"ג
אע"ג דמית ניהא ליה דליקום בהמנותיה
סוף סוף קרו לבניה בני גולנא אלא איכא
בינייהו דיהבה במתנה מאן דאמר ניהא ליה
דליקום בהמנותיה "מתנה נמי ניהא ליה
דליקום בהמנותיה מאן דאמר ניהא ליה
דלא נקריוהו גולנא א"ל מאי גולנא מינד:
פשיטא זבנה אורתה ויהבה במתנה לאו
לאוקמה קמי לוקח קא בעי נפלה ליה
כירושה ירושה ממילא היא ולא איהו קא
שרח אבתרה גבי איהו בחובו יחוינא אי
אית ליה ארעא אחריתי ואמר האי בעינא
לאוקמה קמיה לוקח קא בעי ואי לא וזוי הוא
דבעי אפרועי יהבה נהליה ב⁶ במתנה פליגי
בה רב אחא ורבינא חד אמר מתנה כירושה
דהא ממילא וחד אמר ⁷מתנה כמכר דאי לאו
דשרח וארצי קמיה לא הוי יתיב ליה מתנה
להכי שרח וארצי קמיה נח היכי דליקום
בהמנותיה ועד אימת ניהא ליה דליקום

בהמנוניה אמר רב הונא עד שעת העמידה
בדין חייא בר רב אמר עד דמטא אדרכתא
לדידיה רב פפא אמר יעד דמתחלץ יומי
אכרותא מתקיף לה רמי בר חמא מכדי האי
לוקח במאי קני להאי ארעא בהאי שטרא
האי שטרא חספא בעלמא הוא א"ל רבא
תהא במאמינו בההוא הנאה דלא קאמר ליה
מידי וקא סמיך עליה טרח ומייתי ליה גמר
ומקני ליה מתיב רב ששת ^סימה שאירש
מאבא מכור לך מה שתעלה מצודתי מכור
לך לא אמר כלום מה שאירש מן אבא היום
מכור לך מה שתעלה מצודתי היום מכור לך
דבריו קיימן אמר רמי בר חמא הא גברא והא
תניובתא אמר רבא גברא קא חזינא ותיובתא
לא קא חזינא הכא סמכא דעתיה והכא לא
סמכא דעתיה הכא סמכא דעתיה דאיל
טרח ומייתי ליה כי היכי דלא נקרייה גולנא
הכא לא סמכא דעתיה שלחוה לקמיה דרבי
אבא בר זבדא אמר להו זו אינה צריכה
לפנים אמר רבא זו צריכה לפנים ולפני
לפנים הכא סמכא דעתיה והכא לא סמכא
דעתיה הוה עובדא בפומבדיתא ואותביה
אמר להו רב יוסף זו אינה צריכה לפנים
ויאמר ליה אב"י צריכה לפנים ולפני לפנים
הכא סמכא דעתיה הכא לא סמכא

דעתיה ומאי שנא רישא ומאי שנא סיפ
שאיירש מאבא היום משום כבוד אביו

ש מאצו כלום שמה ימכור אצו נכסיו בחייו: שלח
כח כדי לתרעה להכניסה לפני בני הישיבה שאין
אל תעלוה לגיו: הוה עוצדא צפומכדיא. שדנו דין
יה אצו גוסס ואריך מעות לקבורתו ולתכריכין ומחו

מא"י בוצינא מינד, וא"ת ובי מנרה נמי מה גזלו והלא צריך להחזיר לו מעותיו וי"ל דמ"מ יקראנו גולגל כל זמן שלא יפרע לו: **ארי"י** קמיה בי היבי דליקום בהימנותיה. משמע דהכי הלכתא מדלג נקט ליטנא דלא נקרייה גזלן ועוד דהלכה כרז

אָסײַ דאָס צתראה וגדול צחמה
 וצמזין: **האָר שמואל חספא**
 בערמא הוא. ואר"מ ולימא דקי לה
 צמה שהחיק צה אחר שקנאה גזל
 וי"ל דמשמע ליה משעה שקנאה הגזל
 היא של לוקא אר"פ שלא עשה יד
 שום משעה ואר"מ מעתיב שכי תחלה
 מלוה נעשו עתה מבר וי"ל בצתרא
 דלא קנו בכספא אר"י בצמיה אינו
 יכול לקנות דלאמרינן פ"ק דקדושין

(דף 171:) המקדש במלואו אינה מקודשת
ובמכר לא קנה והא דאמר בהאש
מקדש (ספ דף 77 מ.) ושזין שבמכר קנה
היינו במלואו שיש לו על אחרים
דלא בנאש צענין וזו מקודשת לכ"ע
אי לאו דאש לא סמך דעתה ויראה
שיחזור ויחולל אבל מלוא ששה
חייבת לו אם מוחל לה ומקדשה אשה
אינה מקודשת דלא נתן לה כלום
למקמי הכי היה צרופה וכן במכר
לא קנה אש"ג כדשמקדשה בהנאת
מחילת מלואו היא מקודשת דלא גרע
מארוחו לה וזמנא ואדער עליך לשלשון
דמקודשת וכן במכר אם מכר בהנאת
מחילה קונה כמו בהחליף דמי שור
בפרה מ"מ לא משמע ליה שהיה
מקנה לו בהנאת מחילת מלואו משום
דמשמע מיד שלקה הגולן קנה
לוחם ראשון:

בההיא הנאה דקא סמיד בו'.
והוא כאלו א"ל שדה זו

תהא קנויה לך לבשאקמונה:
מה שאירש מאבא מבור לך לא
אמר בלום. וא"ת לימא דרבי

לֹאמֹר כִּרְמִי וּבְרִייתָא כִּבְנִין וְיִלְדִּין קִפְרִין דְּלֵית לֵן כִּרְב כְּדֵאִיתָּא פִּרְק אִזְוִהוּ נֶשֶׁךְ (לְקַמֵּן דְּף עב:) דִּמְיִי גְמֵרָא טַעמָא דֵּלָא לִיקְרִיה גִּזְלָנָא וְיִנְחָא לִיה דְּלִיקוֹן בְּהִימָנוּתִיה וּסְבִירָא לֵן כִּרְבָּנִין אִין אִדֵּם מִקְנֵה דְּבֵר שֶׁלָּא בָּא לְעוֹלָם דְּשִׁמוּלָּא פִּסְקִי כִּרְבִי יִחוּנָּה הַסְגְּדִלֵּר פִּרְק אַע"פ (כְּחֻצוֹת דְּף נט.) וְרַב נַחֲמָן סָבַר בְּפִירוֹת דָּקֵל אִף מִשְׁבָּחָא לְעוֹלָם יִכּוֹל לְחַזּוֹר בּוּ וְרַב הֲאִי פִּסְק דְּלִין הִלֵּכָה כִּרְבִּי בְּהָא מִשּׁוּם דַּס"ל דְּלִין אִדֵּם מִקְנֵה דְּבֵר שֶׁלָּא בָּא לְעוֹלָם וְכו' וְלֹא נִירָא מִכָּח דְּלִזְוִיהוּ נֶשֶׁךְ (לְקַמֵּן דְּף עב:) :

ס' קניויה לך מעבשיו. מימה מה
זריך מעבשיו כיון לדלס
מקנה דבר שלא בא לעולם דלי לענין
חזירה הא כל זמן שלא בא לעולם יכול
לחזור אע"ג דלמר מעבשיו וי"ל
דני"מ אס נקרב השטר או שאזכ קודם
שלקחה זה דקני כיון דלמר מעבשיו:)
שה

אמר רבי יוחנן סיפא מה
מה שתעלה מצודתי היום
משום

להא תיוצמא דרב ששת דאומי
 יודע לפרקה. ותשובת הגאונים
 ורוב ורובין מהא מתניתין ואמר
 לכבוד אביו שלא לשהותו בציון:
 משום

קָלוּ א מִי פִּטְ מֹהֵל
גִּזְלָה הִ' ט סָמָג
עֲשֵׂין עַב טוֹשֵׁעַ חֲמִם סִי
שַׁעַר סֵעִי א'
קָלָח ב ג מִי שֶׁס הִ' יא
טוֹשֵׁעַ שֶׁס סֵעִי ב:
קָלָח ד מִי שֶׁס הִ' יב
טוֹשֵׁעַ שֶׁס סֵעִי ג:
קָלָה ה מִי שֶׁס הִ' יג
טוֹשֵׁעַ שֶׁס סֵעִי ד:
קָמָה ו מִי שֶׁס הִ' יד
טוֹשֵׁעַ שֶׁס סֵעִי א':
קָמָב ז מִי פִּכִּיב מֹהֵל
מִצְרֵה הִלָּה ה'
סָמָג עֲשֵׂין עַב טוֹשֵׁעַ חֲמִם
סִי יִרְאָ סֵעִי א':

רבינו חננאל (המשך)

ברב אשי דאמו ניהא
 דילקום ביהבמניה.
 ויהא חתא באקראיה לא
 ימ' בו חמא פריק ליה
 חתא באבאמיו אפרס
 בתהוה וואו אדמו
 ויהא מיר' (א) דסמק
 ויהא וופסיס וליק
 ויהא ליה חנינו חמא נקמה
 וארבות' בו שטא חמא
 ויהא מה עשרש משה
 מכור לו מה שטעלה
 עשורו מכור לו לא
 ויהא מכור קרימא לא
 אן אדם מקנה לחבירו
 רביי בלחמא
 שטא חמא בעסמל
 דרדיס ומפרש חמא
 אש' ישראל חמא חמא
 אש' מה עשרש מאבא
 מכור לו מה שטעלה
 ומכריס מכור לו ליה
 ויהא מ' פניס מכור
 ונסס ופי' משט מכור

(א) נראה ד"ל וסמך עליה דאזל ומפיים בו'.

TABLE 1